

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

20e jaargang nr.25

=====
nadruk verboden

=====
13 februari 1976

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na. Ons onderwerp van heden, door U bij het begin van het jaar gesteld, handelt over

M E N S E N K L I M A A T

=====
Wanneer je dit nu in Nederland bezieet, kun je het eenvoudig zeggen: wisselvallig. Wanneer je echter probeert, de essentie achter deze titel na te gaan, zo kom je tot verschillende konklusies, die ik U zo dadelijk uitgewerkt voor wil leggen.

Deze konklusies wijzen op klimatologische omstandigheden, die de leefwijze beïnvloeden, maar daardoor ook een genetische beïnvloeding betekenen.

Het klimaat heeft dus te maken met de bevoertuiging van de geest, wat weer een sfeer brengt, een soort geestelijk klimaat. Al deze zaken te samen zullen van belang zijn, wanneer wij trachten onze medemensen te begrijpen.

Ik wil dan beginnen met een eerste stelling: Hoe groter de barheid van het klimaat, hoe meer de mens in zijn leefwijze konservatief zal zijn en gelijktijdig zachtmoedig onderling en zeer hard naar buiten toe zich manifesteert.

Wat te begrijpen is: wanneer je leeft in een zeer bar klimaat, zo betekent dit, dat de mens vaak in nood zal kunnen komen. Hij kan dus tegenover zijn medemensen nooit te onverschillig of te hard zijn.

Zijn leven is een strijd om het zelfbehoud, dat altijd weer voorop staat. Daarnaast zal hij zich verplicht gevoelen om, waar dit maar mogelijk is en hij dit zonder eigen overlevingskansen te zeer te schaden, hulp te verlenen aan anderen, al is het mogelijk alleen maar, omdat hij voelt mogelijk eens op dergelijke wijze hulp van anderen van node te hebben.

Er is nog een andere factor, die hierbij een rol speelt:

In een bar klimaat moet de mens zich beschermen tegen de invloeden daarvan. Dit betekent bepaalde voorzorgen en gewoonten. Denk maar eens aan het leven van de eskimo's in de wintertijd.

Het betekent ook, dat een bescherming tegen het klimaat eerst werkelijk afdoende wordt, wanneer je daarvan alleen buiten woningen gebruik maakt. Wij zien dan ook deze mensen in de winter buitenshuis een zeer zware en warme kleding dragen, terwijl binnenshuis juist in de winter een zeer geringe kledij gebruikelijk is. Maar in de zomermaanden, wanneer meer wordt getrokken, kent men eenvoudiger woningen. Wat tot gevolg heeft, dat in huis 's zomers meer kleding wordt gedragen dan in de koudere winterperiode.

Duidelijk is ook, dat een mens, die veel met het klimaat te maken heeft en voortdurend in invloeden van de natuur rond zich gevoelt, zich veel meer aangetrokken zal gevoelen tot een vereren en tevredenstellen van dergelijke invloeden.

Natuurverering is over de gehele wereld zo oud als de mensheid zelve. Maar juist in dergelijke omstandigheden zal men de aspecten van het klimaat, die belangrijk zijn, een bijzondere nadruk geven.

Eskimo's en bepaalde indianenstammen kennen als religieus feest b.v. de z.g. zalmdans. Zalm is voor hen een hoofdvoedsel. De zalmtrek is in hun leven dus zeer belangrijk en bepaalt vaak mede de overlevingskansen van een gemeenschap. Dus komt men tot dansen en plechtigheden, waarbij de zalm wordt opgeroepen.

Opvallend is hierbij, dat juist in het noorden dergelijke feesten en dansen zelden een orgiastisch karakter krijgen. Maar er is meer.

U zult beseffen, dat deze mensen een wapen tegen de wind en vooral tegen de blizzard moeten hebben. Ook hiervoor hebben zij ritën ontwikkeld, die, wanneer men ze ontleedt, blijken te zijn samengesteld uit verering van 't natuurelement, de menselijke behoefte de natuur te beheersen middels paranormale krachten en overleveringen omtrent de beste wijze, waarop dergelijke omstandigheden doorstaan kunnen worden.

Voor deze mensen leeft alles. Wij zien bij hen, zoals bij vele andere stammen, die de jacht als hoofdtaak bedrijven, een wonderlijke relatie met de prooi. Al worden bepaalde ceremoniën in deze tijd steeds meer verwaarloosd, kort geleden was het nog zo, dat elke ijsbeer, die geschoten werd, gewijd werd. Zelfs de ziel van de walrus diende tevreden gesteld te worden na de jacht, omdat immers een van de soort gedood werd. Nu werd deze geëerd voor het goede, dat hij de mensen bracht. Men meende, dat hierdoor de andere soortgenoten niet weg zouden trekken naar gebieden, waar zij voor de jagers veilig zouden zijn.

Hierbij hoop ik duidelijk gemaakt te hebben, dat de leefwijze van de mens een bepaald soort magie in hem doet ontstaan. In een bar klimaat echter zal deze magie in zijn ritën mede die elementen bevatten, die men nodig heeft om te overleven. Soms krijg je het gevoel, dat bepaalde ritën alleen maar ten doel hebben de mens de nodige voorzorgen te doen treffen, zodat hij de wintertijd zal kunnen doorstaan.

Een vermenging van praktische gegevens en godsdienst tot een onscheidbaar geheel zien wij steeds weer dáár voorkomen, waar mensen in zeer moeilijke omstandigheden moeten leven.

Traditie, leefwijze en geloof zijn in dergelijke omstandigheden steeds weer sterk vervlochten. En u weet allen, dat daar, waar godsdienst een groot deel van de sociale samenhangen bepaalt, de gemeenschap de neiging vertoont in haar ontwikkeling te stagneren, omdat alles gelijk dient te blijven terwille van de goden, die men te vriend wil houden.

Gaan wij naar een gematigder klimaat toe, zoals b.v. in uw land, dan valt op, dat de mensen in dergelijke kontreien in veel mindere mate groepsbindingen kennen.

Nederlanders b.v. zijn altijd mensen geweest, die alleen tot werkelijke samenwerking kwamen in betrekkelijk kleine groeperingen. Voorbeeld: tijdens de hoekse en kabeljouwse twisten hadden de kabeljowen vele verschillend gerichte frakties, die in hun wijze van ageren sterk dezen denken aan de verschillende fracties binnen de PvdA in uw dagen.

Deze frakties bestreden echter elkaar toen niet met woorden en leuzen, maar met het zwaard, dit volgens de gebruiken van hun tijd.

Een nederlander is iemand, die zeer ruimdenkend doet, zolang het de belangen en zienswijzen van anderen betreft. Voor zich is hij echter toch niet zo konservatief, als het soms lijkt.

De nederlander is sterk gebonden aan de ontwikkelingen van de natuur, maar dan wel een natuur, die in zijn omstandigheden gemakkelijker technisch te beheersen is.

Anders gezegd: de benadering van de natuur en zelfs van God toont in uw land vele technische aspecten, technische benaderingen, theoretische uitwerkingen schijnen steeds weer de bovenhand te krijgen boven gevoelens en innerlijk beleven.

Kijk je nu op ongeveer dezelfde breedtegraad de wereld rond, dan treft u vele volkeren aan, die op soortgelijke wijze op hun klimaat en levenskondities hebben gereageerd.

Hun samenlevingen zullen van vorm verschillen, terwijl ook de mensen in ras en geaardheid verschillen zullen tonen. Maar de wijze, waarop zij plegen te leven, hun reactie op een gebeuren in hun milieu, is vergelijkbaar.

Trouwens, in vele gevallen gebruiken de mensen zegswijzen, die dit duidelijk maken. Men noemt de nederlanders niet voor niets de chinezen van Europa. Er is een vergelijkbaarheid in mentaliteit.

Een dergelijk vergelijk heeft niet zoveel te maken met de indeling van de gemeenschap als zodanig, de structuur van de maatschappij enz., of de sociologische achtergronden. Het duidt in feite eerder aan, hoe de eenling binnen zijn gemeenschap en klimaat reageert op de omstandigheden.

Kijk naar de Japanners en u vindt vele vergelijkbare trekjes, van fanatisme en neiging tot theoretiseren en de kat uit de boom kijken, tot grote technische vaardigheid.

Uiterlijke orde, gepaardgaande met een zo groot mogelijke persoonlijke vrijheid op bepaalde gebieden en een brigantenmentaliteit vinden wij zelfs bij de indianen, die eens als oerbewoners van Amerika op deze breedte leefden.

Het beeld wordt duidelijker: kennelijk hebben klimaatzônes wel degelijk invloed op de gebruiken, de eigenschappen, het karakters van de bewoners.

Gaan wij meer naar het subtropische klimaat over, dan valt op, dat de temperamenten van de mensen veel hechter zijn, maar dat gelijktijdig bepaalde vormen van groepsbinding een

veel heftiger karakter hebben.

Een familieverband telt b.v. minder dan een samenwerkingsverband, wanneer je onder polaire omstandigheden leeft. Het groepsverband en het familieverband hebben beiden enige zin voor de mens, wanneer wij in een gematigd klimaat leven. Maar hier is, hetgeen men tot stand wil brengen voor de wijze, waarop men dergelijke bindingen verwerkt, bepalend. Ook de techniek zal in deze streken de bovenhand krijgen op de menselijke relaties.

Meer naar het zuiden blijken zeer sterke familiebindingen te bestaan, Vaak blijken hier overinges familie en leefgemeenschap indientiek te zijn.

De mensen zijn veel minder zorgvuldig dan de noorderlingen. gezien het klimaat is dat ook niet zo nodig. Je kunt altijd nog wel door het leven heenworstelen. Dus is er minder neiging voorzorgen te treffen. Wel is men geneigd de menselijke relaties duidelijker en meer algemeen geldend te definiëren.

O, men maakt tegenwoordig zelfs films over het huwelijk op zijn italiaans en zo - wat dan neer komt op een niet altijd even vredig samenleven als hond en kat. Zou men het huwelijk in Nederland moeten omschrijven, dan denkt men eerder aan een paar gelijksoortige jagende dieren in teamverband. Samenwerken is voor een goed huwelijk bij u weer zeer belangrijk. Meer naar het noorden zien wij, dat het huwelijk eerder een soort eenheid wordt, waarbij wel man en vrouw verschillende taken plegen te hebben, maar elkaar aanvullen, zodat hun beider aanwezigheid voor 'n voortbestaan voor beiden noodzakelijk wordt. In het noorden zal echter het geheel altijd veel belangrijker zijn, dan de menselijke band van het huwelijk. De nadruk ligt anders.

Ik meende, dat ik dit niet verder behoefde uit te werken, maar iemand wil graag weten, waarom ik dit zo stel. Welaan: de gemeenschap geldt hier boven het individu. Wanneer er b.v. in een eskimogemeenschap te weinig voedsel voor allen is, trekken de ouderen, die toch niet veel meer voor het geheel kunnen doen, weg en komen om, dit, opdat de jongeren, die voor de gemeenschap wel van groot belang zijn, zullen kunnen voortleven.

Toch gaat een dergelijk offer altijd weer van de persoon zelf uit. Een oudere, die nog mee kan komen met de stam, zal nooit worden achtergelaten. Niemand zal worden weggestuurd.

Het wegzenden van ouderen, of zelfs het doden daarvan, zodra zij lastig worden voor de gemeenschap of hun familie, treffen wij echter weer wel vaak aan in tropische gemeenschappen. In het noorden echter trekt de oudere zelf weg, omdat hij of zij de gemeenschap niet wil schaden en lastig vallen met alle mogelijke gevolgen vandien.

In de tropische zônes valt op, dat eerder kracht dan bekwaamheid, bezit eerder dan vaardigheid bepalend zijn voor de verhoudingen binnen de gemeenschap.

Opvallend is ook, dat de samenwerking tussen de sexen, die in het hoge noorden zeer sterk ontwikkeld is, ook al bestaan er wel degelijk specifieke mannen- en vrouwentaken, wegvalt naarmate je meer in de tropen komt. Hier heb je in feite te maken met afzonderlijke mannen en afzonderlijke vrouwengemeenschappen.

Deze beiden komen met elkaar in kontakt, men kent het

huwelijk, maar de beide sexen kennen toch een geheel andere wijze van leven, hebben hun eigen geheimen en vaardigheden, een eigen afwijkende vorm van geloof enz.

Wanneer je, zoals ik doe, de klimaatzones oppervlakkig nagaat, wordt de eerste stelling zonder meer duidelijk: Het klimaat is bepalend voor de ontwikkelingen. Het klimaat is meestal bepalend voor een bepaalde wijze van leven, waarbij de gemeenschap aan degenen, die aan de gestelde voorwaarden en heersende mode het best tegemoet komen of beantwoorden, ook de beste kansen tot bereiken en overleven geeft.

Het klimaat bevordert dus ook een soort genetische selectie. Naarmate het klimaat een meer dwingende invloed heeft op de vorm van menselijke samenleving, zal deze genetische selectie strenger op de voorgrond treden en dus ook grotere resultaten t.a.v. type en mogelijkheden brengen.

Dit betekent echter mede, dat bij inkarneren een geest zal kiezen voor een milieu, waarin hij meent te kunnen werken of thuis te behoren. Maar dan kiest hij ook een genetische achtergrond. En daarmee wordt hij onderworpen aan de geloofswaarden en conditioneringen, die stoffelijk in die gemeenschap waarvoor hij opteert, gebruikelijk zijn.

Iemand, die veel voelt voor het recht van de sterkste, zal b.v. in deze tijd voornamelijk in de equatoriale negergemeenschappen inkarneren. Dat wil niet zeggen, dat hierdoor een neger meer of minder waard is dan een blanke. Hij is genetisch anders geaard. Zijn belangstelling ligt anders. Dit is ook begrijpelijk, omdat tenminste zijn nabije voorvaderen nog altijd hebben geleefd in een wereld, waarin jacht zeer belangrijk was, maar je aan de andere kant toch wel alles kon vinden, wat je nodig had.

Overigens: wat deze eigenschappen betreft, kunt u de gehele evenaar volgen en alle gemeenschappen, die daarbij in de buurt leven, bezien en u zult een vergelijkbare ontwikkeling en persoonswaarde aantreffen.

Men zegt, dat een neger een afwijkende pigmentering heeft. Maar voor alle negerstammen kan ik dit toch niet zonder meer onderschrijven. Er zijn lichte negers en modieuze blanken, die een heel wat donkerder kleur fokken.

Mensen zeggen ook vaak, dat negers een andere, onaangename lichaamsgeur hebben. Een andere geur komt inderdaad bij vele volkeren en stammen voor. Dit hangt echter grotendeels samen met leefwijze en voedingswijze.

Een nederlander b.v. is gemeenlijk een groot konsument van zuivelproducten. Voor de Massai b.v. is zijn wat zure lichaamsgeur aanvaardbaar, want dezen hebben ook een dergelijke eigen geur, dank zijn hun wijze van leven.

Daar negers krachtens overleveringen meestal meer kruidig voedsel genieten, zelfs wanneer zij b.v. al geslachten lang in de Usa leven, zal hun geur inderdaad afwijken van die van de blanken. Maar dit betekent niet, dat het ras als zodanig altijd een afwijkende geur zal hebben. Zo min als je terecht kunt stallen, dat elke griek naar knoflook ruikt. Je kunt evenmin beweren, dat elke neger stinkt, als je kunt stellen, dat elke nederlander, alleen reeds door zijn nationaliteit een lichaamsgeur heeft, die herinnert aan lichtelijk bedorven melk.

Verder kunnen wij stellen: wanneer de klimatologische omstandigheden een zo grote rol kunnen spelen, dat de inkarnaties en daarmee de kwaliteit van een bepaalde rassengemeenschap bepalen, mogen wij ook spreken van een selectie bij het inkarneren.

Dit betekent, dat het geestelijke klimaat van een gemeenschap bepaald wordt door de mogelijkheden en niet door de verworvenheden, die zij de inkarnierenden te bieden heeft.

Ook dit is gebrijpelijk, wanneer u even verder vdoordenkt: Een avonturier zal het in uw land niet erg goed hebben. Zelfs in de politiek biedt uw land weinig avontuur en veel kompromissen. Voor een geest, die avontuur voor zich noodzakelijk acht, is hier dus niet veel meer te vinden.

Wanneer je echter bij jonge volkeren bent, ligt het anders. Denk aan een jonge staat, waarin je desnoods als een soort roversgeneraal rond kunt trekken en belangrijke posities voor jezelf bevechten, of mogelijk de eerste dokter kunt zijn in de rimboe, want daar is meer mogelijkheid. Daar is het leven veel meer een uitdaging dan in een land, waar alles reeds voor u geregeld wordt. Waarmede tevens duidelijk zal zijn, dat een geest, die het actief zijn op deze wijze prefereert, zal inkarneren in een omgeving, waar actie werkelijk mogelijk en zelfs bijna onvermijdelijk is.

In feite betekent dit tussen haakjes, dat een steeds groter deel van de actieveren geesten zal inkarneren in de tropen en deels ook in de subtropen.

Stel echter, dat er een geest is, die niet bepaald veel belang hecht aan mogelijkheden tot ontwikkeling en actie. Deze zoekt op zijn beurt een gemeenschap, waarin hij zich thuis denkt te gevoelen. Dit zal dan een gemeenschap zijn, waar de sociale zorg zover is doorgevoerd, dat hij zich nooit een buil zal kunnen vallen, zelfs al springt hij van een toren af. Nederlanden Zweden b.v. zijn dergelijke landen.

Andere geesten zoeken discipline en voelen dus ook voor een inkarnatie in een omgeving, die een zeer rigide ordening kent. Vaak zijn dergelijke geesten wezens, die graag volgen, omdat zij nog steeds bang zijn ooit eens ergens voorop te moeten gaan. Dergelijke entiteiten zoeken een gemeenschap met een zeer stabiele structuur. Zij komen meestal in diktaturen terecht, die reeds langer bestaan, zodat het leven volgens een bepaald systeem wordt geregeld.

Door de inkarnaties krijg je dus ook een bepaalde selectie van geestelijke waarden en achtergronden. Maar denk niet, dat dit beperkt blijft tot de vraag, welk soort geest op een bepaalde plaats zal willen inkarneren. Want daaraan zit meer vast.

Neem mij overigens niet kwalijk, dat ik niet al te zeer op uw eigen klimaat inga. Bij u is het altijd weer een: het kan regenen, het kan vriezen, het kan dooien en de zon kan ook nog warm schijnen, dus als je uitgaat, neem warme regenkleding, een jaegeronderbroek en een zwempak mee. Ik kan u veel verhalen over uw eigen land vertellen, maar daarmee schieten wij verder ook niets op.

Wanneer wij kijken naar de inkarnaties is het meest interessante de kwestie, dat een ieder, die inkarneert, reeds een voorbestaan heeft gekend. Welk dit was, is verder niet belangrijk.

Wie inkarneert, is dus a.h.w. geestelijk reeds op een bepaalde wijze geprogrammeerd.

Iemand, die een actief leven begeert, zal over het algemeen een beladen karma hebben. Hij moet veel doen, maar heeft ook veel kernkwaliteiten, die hij tot uiting wil brengen.

Er ontstaat dan stoffelijk bezien, b.v. een grote leer-gierigheid, een groot gevoel voor bepaalde technische of andere ontwikkelingen.

Een veel snellere vooruitgang dan normaal is dus zeker denkbaar in die gebieden, waar veel actieve geesten inkarneren, ook al zullen daar meer problemen en verwarringen optreden.

Aan de andere kant zijn er gebieden, waar vooral minder actieve geesten inkarneren. Hun achtergrond kan er een zijn van voornamelijk geestelijk streven, maar evenzeer een van "alles is goed, wanneer ik maar niet veel behoef te doen".

In de gebieden, waar dezen inkarneren, zijn er over het algemeen meer mogelijkheden om te beginnen. Maar een ieder heeft de neiging tot anderen te zeggen: dit is noodzakelijk, dus doe jij dit maar eens. Op de duur zal het natuurlijk wel gedaan worden ook, wanneer het werkelijk noodzakelijk is. Maar het gaat traag en vraag bovendien niet, hoe. Dus kun je wel beweren, dat klimatologische omstandigheden niet alleen de stoffelijke mens beïnvloeden, maar dat hierdoor ook een soort lotsbepaling voor de geest tot uiting kan komen.

Op grond van dit alles zal ik trachten een schets te geven van geestelijke ontwikkelingen op aarde en de mogelijkheden tot ontwikkeling, die voor een geest bestaan.

Je kunt dan tot vreemde ontdekkingen. In de eerste plaats dan het Westen. Dit heeft een groot deel van zijn werkelijk actieve en avontuurlijke inkarnaties reeds verloren. De geesten, die zonder heftig zoeken naar verandering niet op aarde kunnen leven, worden schaars, ongeacht de schijn van het tegendeel.

Degenen, die deze impuls in het westen nog bezitten, behoren tot het type, dat steeds weer uitroept: dit moet jij nu eens gaan doen, Jan.

Deze mensen eisen van anderen, wat zijzelf zouden kunnen doen. De volgzamen leven volgens een orde, die zij zonder enige kritiek aanvaarden. Zij werken daarvoor wel hard, maar zonder werkelijk besef, van hetgeen zij doen.

Daarom zal een verschuiving in de wereld plaats moeten gaan vinden. Het nu zo hoogbeschaafde westen zal meer en meer achter gaan blijven in ontwikkeling tegenover andere gebieden.

Welke gebieden daarbij belangrijk zijn? Ik denk allereerst aan een land als China. Dit is niet alleen een enorm sociologisch experiment in deze dagen, maar gelijktijdig ook een langzame sociale en geestelijke verandering van de mensen.

Deze verandering bergt een aantal aspecten, die vroeg-christelijk aandoen, zoals de openbare schuldbelijdenis, die in dit land sterk wordt aangemoedigd. Daarbij gaat het in feite er niet om iemand vooral te vernederen, maar om fouten uit te bannen volgens de gedachte: wanneer een ieder weet, dat je bepaalde fouten maakt, zullen zij er op gaan letten. Hierdoor zul je zelf minder geneigd zijn in oude fouten te vervallen, terwijl de oplettendheid van de anderen bovendien garandeert, dat je weinig of geen kans krijgt door die fouten ongelukken voor anderen te maken.

Verder valt in dit land op, dat de samenleving sterk geregi-
menteerd is. Alles is netjes in hokjes ingedeeld. Daardoor blijft
de eenling maar een beperkte ruimte voor eigen initiatieven.
Daarvan maakt men dan ook rijkelijk gebruik, omdat dit de enige
persoonlijke reden vormt om waarde te hechten aan je bestaan
en een mate van geluk te kennen.

De konklusie is dan ook gewettigd, dat, dank zij deze struk-
tuur, op korte termijn grote technische, maar ook filosofische
veranderingen in China plaats zullen gaan vinden.

Een scortgelijke werking zien wij overigens ook in de Usa.
Maar hier ontbreekt de bundeling, de vaste maatschappelijke in-
delingen, waardoor alle pogingen in een bepaalde richting gestuwd
worden.

In de Usa bestaat wel degelijk ook een behoefte aan ver-
nieuwing. Maar omdat men overal die vernieuwing kan zoeken op
eigen terrein, vinden wij in dit land vele fanaten met de meest
uiteenlopende ontwikkelingen.

Dit uit zich reeds in het feit, dat er vele filosofische
richtingen ontstaan, zelfs natuuraanbidding weer in bepaalde
kringen opgeld doen, terwijl er steeds meer z.g. zelfstandige
kerken bijkomen, ook onder de christenen.

Indien wij alle afzonderlijke christelijke kerken tellen
in dit grote land, komen wij tot rond 1400 verschillende vormen
van christendom. Hierbij heb ik afgezien van een meetellen van
de vele verschillende soorten kerken, die zich baptist noemen.
Want al zijn er vele en grote verschillen tussen de verschillen-
de gemeenten van deze kerk, zij hebben nog een gemeenschappelijke
lijn en erkennen een gemeenschappelijk gezag.

Opvallend is dit voor de toeschouwer vooral in de grotere
negerwijken van het land: daar vind je, kort bijeen, vaak
20 of meer "kerken", die van alle andere christelijke kerken
zeggen, dat die niet het ware geloof hebben.

Kortom: de drang tot ontwikkeling heeft te veel uitlaat-
mogelijkheden. Dat de mens ook hier vernieuwingen nastreeft, is
zonder twijfel goed. Dat een ieder echter op eigen wijze en op
een eigen terrein die vernieuwingen nastreeft en tracht waar te
maken, betekent ook, dat geen synthese mogelijk is, terwijl zeer
veel kracht, vernuft en geestelijk ervaren besteed wordt aan
het bestrijden of beheersen van hen, die in een andere richting
denken en streven.

Dit betekent weer, dat een toenemende verwarring zal ontstaan.
Dit is maatschappelijk en politiek zowel als religieus reeds
nu in steeds toenemende mate het geval. De poging van de fede-
rale regering in te grijpen, brengt hierin geen enkele verandering,
maar veroorzaakt eerder nog meer strijd en verwarring.

Wat blijft er dan over voor de Usa in haar ontwikkelingen?
U dacht: vrijheid van denken? Vergis u niet. Er zijn in dit
land vele gemeenschappen, die het u kwalijk nemen, wanneer u
anders denkt of handelt, dan zij juist achten. Vrij bent u
daardoor ondanks de grondwet zeker niet in uw denken en streven.

Veel mensen zeggen: dezen zijn goed, anderen niet. Zoudt
U het wagen er anders over te denken, dan is het voor u beter
zo snel mogelijk ergens anders heen te gaan. Anders zoudt u
mogelijk middels een autoongeluk of iets dergelijks, dat geen
werkkelijk ongeluk was, aan onze zijde terecht kunnen komen.

Let wel: ik zeg niet, dat de Verenigde Staten kwaad zijn. Integendeel. maar ik wijs u er op, dat wij hier te maken hebben met een te grote diversiteit van streven met een te kleine gerichtheid.

Dit impliceert dan weer, dat de mogelijkheden, die in de Usa bestaan, groter zijn, maar minder uithalen. In China zijn in verhouding minder mogelijkheden, maar doordat zeer veel mensen hierdoor in 'n bepaald spoor leren reageren, hun geestelijk streven, stoffelijk denken en krachten gaan besteden aan projecten van een zelfde aard, bereiken zij meer en komen zij sneller verder.

Daarom durf ik stellen, dat men in dit land een filosofische vernieuwing op zeer korte termijn door gaat maken. Geestelijk zou dit erg interessant kunnen worden. Voor de Usa geldt, dat de verwarringen hier nog lange tijd de boventoon voeren. Je zou kunnen stellen, dat de Usa eigenlijk een EEG is, maar dan onder één president.

Kijk dan maar even naar uw eigen omgeving, constateer, hoe uw land met b.v. België strijdt over patatten, Italië met Frankrijk over de wijn enz. en u krijgt een duidelijk beeld, van hetgeen er aan de hand is in de Usa. Tegenstrijdige belangen maken inkarneren voor de meer bewuste geesten daar op het ogenblik onaantrekkelijk.

Europa heeft het voordeel, dat er vele verschillende landen zijn, waarin steeds een bepaalde tendens overheerst, zodat de energieën, die hier nog tot uiting komen, gekanaliseerd worden en altans enige eenheid van streven denkbaar is, ongeacht de door mij reeds genoemde bezwaren bij inkarnatie.

Uw land b.v. is het land, dat de mislukking van zijn z.g. progressiviteit steeds weer aantoot, maar zo gelijktijdig toch een stimulans wordt voor meer progressieve ontwikkelingen in andere gebieden. Wat typerend is voor het nut, dat elke vorm van samenleving toch weer heeft voor het geheel van de mensheid.

Kijken wij wat zuidelijker, dan treffen wij vele landen, die bij nader beschouwing niet alleen in deen staat van revolutie verkeren, sociaal zowel als geestelijk, maar waarin gelijktijdig veranderingen plaats vinden, waardoor zij een geheel nieuwe positie in de wereld in gaan nemen.

Ik denk hierbij aan landen als Mexico, maar ook Venezuela, de olielanden, de staatjes in het noorden van Afrika en binnen dit verband denk ik ook wel degelijk aan b.v. Indonesië.

Indien ik de ontwikkelingen van al die landen probeer samen te vatten, zo moet ik stellen: hier zijn op het ogenblik zeer sterke veranderingen gaande, die in feite berusten op de behoefte van gemeenschappen zich waar te maken tegenover de mensheid.

Waar dit het geval is, zal het nu nog bestaande bestuur - dat in genoemde gebieden nogal paternalistisch pleegt op te treden, zelfs wanneer het zich revolutionair noemt - zijn invloed verliezen.

Inkarnaties zijn hier zeer belangrijk, daar veel geesten, die trachten hun zelfzucht te overwinnen, of een taak van naasteliefde kiezen, hier zullen trachten te inkarneren.

Hierdoor zal dit deel van de wereld een zeer snelle verandering in sociaal en technisch opzicht doormaken, welke zijn weerslag zal vinden in een voor dit deel van de wereld

nieuwe en meer actieve vorm van geloofsbeleving.

Kijk je naar b.v. duister Afrika, dan moet je gelijktijdig ook denken aan de binnenlanden van b.v. Brazilië. Hier is kennelijk niet alleen sprake van een verandering, maar naast een hergroepering van de menselijke groepen op zich, vinden wij een toenemende mystiek, die betekent, dat zowel het begrip van God als de relatie mens - God en mens - natuur opnieuw wordt gedefiniëerd.

Het is niets voor niets, dat vooral magische godsdiensten en belevingen in Afrika een zo grote rol beginnen te spelen en het is zeker niet zonder redenen, dat dergelijke gemeenschappen en geloofspraktijken in landen als Brazilië een zo grote verbreiding vinden en steeds meer aanhang vinden.

In alle landen in deze gordel speelt de tovenaarsrol, evenals de gezondene, een rol. Geloof is in deze regionen praktisch absoluut en wordt niet beperkt door redelijke overwegingen.

Een Italiaan zal mogelijk oprecht roepen: viva, il Pap! maar hij denkt meteen ook: die man ziet toch niet, wat ik doe, wanneer ik zo dadelijk verder gaa en God is aan de besluiten van de paus gebonden volgens diens beweren. Dus zit ik goed!

Een Nederlander zal mogelijk zeggen: wij eren de H. Vader en probeert onder tusschen met argumenten en tactiek de man een loer te draaien. Ook in Duitsland en Engeland zien wij vergelijkbare reacties t.a.v. geloof en kerkelijk gezag.

In genoemde zône echter blijken mensen, die geloven, ook woordelijk de inhoud van een leer te geloven. Als er staat, dat je alleen door je te beroepen op de hemel je zin zult kunnen doorzetten, dan is men bereid 40 dagen en nachten achtereens te bidden en te vasten. Want dan komt het ook werkelijk tot stand. Daarin geloof en zo vast, dat men zelfs, wanneer alle omstandigheden in een andere richting wijzen zal handelen, of de gevraagde gunst inderdaad verkregen was.

Wanneer de rechtvaardigen strijden en in de minderheid zijn, zullen zij niet overleggen. Zij geloven, dat de Heer met hen is en dit betekent, dat het gehele hemelse leger aan hun zijde zal staan.

Een geheel andere mentaliteit dus. Het betekent echter tevens, dat wij juist in dergelijke gebieden de relatie van de mens met het bovennatuurlijke veel vollediger en op meer algemeen aanvaardbare wijze uitgedrukt zullen vinden, dan elders maar denkbaar is.

Nogmaals: mijn indeling is uit de aard der zaak zeer provisorisch. Er zijn veel meer mogelijkheden en ik zou over alle klimaatzônes nog veel meer kunnen vertellen.

Ik hoop echter met het voorgaande duidelijk gemaakt te hebben, dat de geestelijke ontwikkelingen wel degelijk op aarde mede gebonden zijn aan de condities, die in een bepaalde klimaatzône heersen.

Alleen reeds de genetische voorbeschiktheid van de voertuigen en de harmonie, waardoor inkarnaties worden aangetrokken, bepalen de mogelijke ontwikkelingen, waarbij verder zij opgemerkt, dat de problemen, die van gebied tot gebied verschillen, geestelijk mede selectief werken, omdat bepaalde geesten zich hierdoor voelen aangetrokken, terwijl anderen daardoor worden afgeschrikt.

Wat naar ik hoop zover duidelijk genoeg is.

Ik stel verder: Wanneer een klimaatsverandering ontstaat - waarbij u b.v. kunt denken aan een ijstijd of het opdringen van de tropen naar het noorden -, zullen de oude kwaliteiten en eigenschappen van rassen en volkeren nog langere tijd een rol blijven spelen.

Je kunt dus niet zeggen: wanneer het weer verandert, veranderen de mensen. In hun basiswaarden zal dit niet zonder meer het geval zijn.

Daar de mensen door de ervaringen van voorgaande geslachten, zowel genetisch als mentaal gekonditioneerd zijn, zullen zij volgens oude gebruiken blijven reageren.

Een voorbeeld? De Nederlanders hebben een lange tijd gekend, waarin de winter betekende: koude, sneeuw, ijs, koulijden. Dit noemde men ijspret, daar men aan deze omstandigheden gewend was. Nu moet u eens zien, hoe in deze dagen de Nederlander, die aan dit alles zeker niet meer zo gewend is, onmiddellijk het ijs opstapt, wanneer het maar even mogelijk is. Blauwbekkende belijdt hij het vermaak van zijn voorvaderen.

Wat krankzinnig lijkt, wanneer je het zo eenvoudig zegt. Maar uit het verleden leeft in u allen nog het gevoel, dat ijs vreugde betekent, iets bijzonders, een soort kermis voor het volk.

Dit denkbeeld is in vele generaties vastgelegd. En ofschoon er in vele opzichten iets veranderd is - kunstijsbanen, centrale verwarming, minder gehardheid bij de mensen -, doet men nog steeds, alsof de oude toestand nog steeds zou bestaan.

Zo is regen in bepaalde landen een reden tot vreugde. Maar wanneer de Nederlander al naar aanleiding van de regen bidt, is dit maar zeer zelden een gemeend gebed van dank.

Daarom wil ik niet ingaan op de invloeden van het weer zonder meer en stel ik als werkelijk belangrijk het feit, dat geestelijk zowel als materiëel de mensen beïnvloed worden door het soort weer, dat langere tijd in hun omgeving overheersend geheerst heeft.

Je kunt dus ook stellen: waar ijstijden optreden, verandert niet alleen tijdelijk het bestaan. Na een dergelijke periode zijn de mensen zelf anders geworden, genetisch en geestelijk.

Waar een warm klimaat langere tijd bleef bestaan, zullen de mensen in een dergelijke periode zich geheel anders ontwikkelen dan degenen, die de barheid van een ijstijd geheel aan den lijve hebben ervaren.

Volksverhuizingen kunnen een veranderen van klimaat betekenen, die na vele generaties inderdaad grote verschillen in ontwikkeling mogelijk maakt. De volksverhuizing op zich echter verandert de aard van een stam of volk dus niet onmiddellijk.

De werking van ijstijden is volgens mij er voor aansprakelijk, dat er wel degelijk verschil valt te maken in de ontwikkeling en aard van mensen, die b.v. in Azië leefden in die periode en later en de mensen in Europa.

Resultaat is o.m. het feit, dat men zelfs nu nog in Europa meer respect heeft voor het leven van de mens. Men respecteert echter voornamelijk het uiterlijke verschijnsel leven, terwijl het stoffelijke leven in Azië minder wordt gewaardeerd en beschermd door de gemeenschap, maar daarentegen het innerlijke aspect van het leven een veel grotere waardering toekent.

Dit maakt ook duidelijk, waarom in Azië de relaties tussen mensen en de geestelijke ontwikkeling van mensen zoveel nadruk krijgt, terwijl men een rechtvaardige sociale verhouding of bescherming van het stoffelijke leven van de mens veel minder belangrijk acht, dan in Europa denkbaar zou zijn.

Wanneer ik kijk naar negerstammen, dan mogen wij vanuit het westelijk standpunt stellen, dat zij vaak een nogal ruwe wijze van optreden en handelen hebben. Aan de andere kant blijkt, dat deze mensen een buitengewoon groot respect tonen voor de menselijke vitaliteit en dat zij deze zelfs door hun schijnbaar wrede gebruiken trachten op te wekken, of voor zich nog eens extra bruikbaar te maken.

Een kannibaal, die men het slechte van zijn gebruik voorhield, antwoordde een zendeling eens: Maar ik zou toch slecht zijn, wanneer ik mijn vijand niet eerde en een mogelijkheid tot voortleven gaf door tenminste diens hart te eten?

Kennelijk dacht deze mens: indien ik het hart van een verslagen vijand eet, zo bestaat diens geest en de kracht, de **oddkracht**, die hij bezat, in mij voort en hierdoor zal zijn geest nog steeds zijn daden op aarde door mij kunnen vervolgen. Wat mogelijk een vreemde opvatting is, maar niet eigenaardiger dan vele geloofspunten, die de westelijke wereld zonder enig voorbehoud pleegt te aanvaarden.

Ik zou over dit alles door kunnen gaan. Maar ik wil liever een konklusie trekken. Het is de volgende: Wanneer een groot aantal generaties een gelijk of vergelijkbaar klimaat doormaakt, is hierdoor een genetische konditionering ontstaan, die nog een behoorlijk aantal geslachten aan zal houden, nadat de omstandigheden veranderd zijn. Dus: indien een klimaat gedurende 100 generaties heerst, zal de konditionering nog werkzaam zijn tot rond 10 geslachten na de verandering van klimaat.

Hierdoor zullen dus enige tijd de reacties op weersomstandigheden lichamelijk en mentaal enige tijd niet in overeenstemming zijn met de feiten. De waarderingen en gevoelens die worden gewekt, hebben niets te maken met de feiten, maar zijn een soort traditie, die van voorgaande geslachten werd geërfd.

In de relatie mens - klimaat zou dit betekenen, dat geen reële waardering van omstandigheden optreedt, maar eerder sprake is van een instinctieve benadering, die vreugde of verwerping veroorzaakt, zonder dat deze in overeenstemming zijn met de werkelijke betekenis en werking van een beleefde situatie.

Laat ons nog even een ander aspect van de zaak onder de loupe nemen. Wanneer wij te maken hebben met al die mensen, die op aarde inkarneerden onder een bepaalde tendens op grond van karmatische invloeden, zo betekent dit, dat de inkarnierenden daarmee ook innerlijk een resonantie vertonen met een bepaald deel van de geestelijke wereld. U zoudt hier waarschijnlijk spreken van een sfeer.

Tevens is daardoor een overwegende harmonie denkbaar met het wereldbewustzijn en het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid.

De afstemming van een gemeenschap impliceert, dat binnen die gemeenschap geestelijke krachten en werkingen van een bepaalde

soort op zullen treden.

Het betekent verder, dat vanuit het gemeenschappelijk bewustzijn van de mensheid binnen een bepaald gebied slechts enkele punten steeds weer op de voorgrond treden en een brandpunt bereiken, waardoor zij mentaal kenbaar worden, terwijl andere in de mensheid bestaande waarden en mogelijkheden niet eens beseft zullen worden. Dezen zullen hoogsten met onbegrip en verwondering worden gadeslagen, wanneer zij elders wel tot uiting gaan komen.

Dit houdt in, dat, al beginnen wij bij het klimaat, wij uiteindelijk toch weer terecht komen bij een soort geestelijke werking berustende op de mogelijkheid tot geestelijk contact.

Ook in dit verband enkele konstateringen: wist u b.v. dat op het ogenblik bepaalde vormen, van wat u spiritisme zoudt noemen, een steeds grotere rol gaan spelen in landen als de Ussr?

Weet U, dat de wichelkunst tegen alle verbodsbepalingen in in China nog steeds een bloeiend bestaan heeft en nu zelfs door sommigen gebruikt wordt om de juiste interpretatie te vinden van zinsneden uit het rode boekje? Dat laatste klinkt mogelijk dwaas, maar is toch heus waar.

Hier zijn dus bepaalde gevoeligheden in een volk en dit bepaalt, wat er uiteindelijk, met of zonder officiële erkenning en goedkeuring, onder de mensen zal leven.

Voor ons in de geest zijn deze zaken ook van belang. De broeders van onze orde komen b.v. wel door in vele sovjet-staten en hebben daar enkele vaste punten van contact. Maar in China komen wij niet door. Waarom niet? Uiteindelijk hebben wij enkele chinezen van origine bij de club.

De reden is eenvoudig: de afstemming, die daar op dit ogenblik geestelijk bestaat, is voor ons niet harmonisch genoeg om met goed gevolg contacten op te nemen. Wij kunnen daar dan ook de mensen niet zo goed inspireren als enkele andere groepen.

Het zal u duidelijk zijn, dat hamonieën voor ons bepalend zijn. Wij kunnen b.v. goed werken in Nederland, maar ook in de Usa - waar wij eveneens meerdere vestigingen hebben. Wij hebben eveneens mogelijkheden en harmonie met bepaalde delen van Z. Amerika - vooral de zich technische ontwikkelende -, waardoor wij hier eveneens goed werk kunnen doen.

In Afrika b.v. doen wij heel erg weinig. In Australië hebben wij wel een punt, waar wij ons nog steeds uiten, maar onze mogelijkheid daar wordt voornamelijk bepaald door een groep mensen, die niet in het land zelf geboren zijn.

Wij werken middels gezondenen - dus enkele personen, die als een soort boden voor ons op kunnen treden - in het geheel van India, Bangla Desh, Pakistan en Indonesië.

Wij kunnen dus op bepaalde plaatsen van de wereld wel harmonie met de mensen vinden en op de een of andere wijze werken, terwijl ons dit op andere plaatsen geheel niet of slechts bij uitzondering mogelijk zal zijn.

In Canada zijn b.v. onze contacten weer zeer beperkt. En waar wij contacten hebben, worden die weer merendeels bepaald door mensen, die daar imigreerden en dus nog niet zo lang in dit deel van de wereld aanwezig zijn. Wonderlijk, maar waar.

Elke groep mensen met een bepaalde hereditaire en karmatische achtergrond geeft dus een optimale resonantie voor geestelijke uitingen en krachten van een zeer bepaalde soort.

Het lijkt mij voor u belangrijk ook hiermede rekening te houden. Want wanneer u b.v. in aanraking komt met de kleine wonderen, die b.v. in Argentinië op spiritistische basis worden volbracht en eveneens - zij het zeer geheimgehouden - in bepaalde besloten groepen in Z. Afrika, dan zult u mogelijk u afvragen, waarom dit nu hier nooit gebeurt. Maar dan moet u beseffen: hier heb ik te maken met een andere geestelijke afstemming en andere mogelijkheden tot werken met krachten, dan de ODV hier in Nederland bezit.

Waarom andere uitingen daar wel mogelijk zijn? Omdat de mensen anders zijn. Wat wil zeggen, dat de krachten, die daar tot uiting kunnen komen, evenals hier afgestemd zijn op de aanwezigen, hun inhoud. Dezen bepalen, wat de geest het beste kan doen en welke verschijnselen die geest al dan niet zal kunnen en willen veroorzaken.

Zo bezien is klimaat heel wat belangrijker, ook vanuit een geestelijk standpunt, dan men op aarde wel denkt. Maar het is niet iets, waar je zelf veel aan kunt doen. Je kunt b.v. van hier emigreren naar welk land ter wereld dan ook en zult toch nederlander blijven.

Niet, dat u uw nationaliteit wilt behouden, of uw vaderlandse gebruiken altijd hoog zult willen houden, maar u kunt uw ingeboren aard en de karmatische keuze, die u eens maakte bij inkarnatie, voor dit soort voertuig in dit milieu niet ongedaan maken.

Daardoor heeft elke groep op aarde eigen resonanties en draagt zij in zekere zin een eigen lot, een eigen ontwikkelingsmogelijkheid in zich.

Mogelijk vindt u het vreemd, wanneer ik stel, dat er in het noorden van de Usa gekleurde bevolkingsgroepen bestaan die geliëerd zijn met de stammen uit het abessijnse hoogland, die ook in hun geestelijke gebruiken, benaderingen van het gebeuren en hun beleven van de zinnen altijd weer parallellen tonen met hun toch schijnbaar veel minder beschaafde rasgenoten in Ethiopië - die zij nooit gezien hebben en waarvan zij mogelijk sinds meerdere generaties niets eens meer het bestaan kennen.

Deze mensen zijn al vele geslachten lang van hun volk verwijderd. Maar kennelijk was er een zo sterke en tijdomvattende konditionering, dat zelfs nu nog een groepje van deze mensen een eigen harmonie ontwikkelt, verschillend van de in de Usa normale harmonische patronen en zo nadere geestelijke machten en krachten ook de mogelijkheid geven door hen tot uiting te komen.

Trekken wij nu uit het geheel van het voorgaande nog een konklusie, dan wil ik deze als volgt stellen:

Er is geen ras, dat meer of minderwaardig is t.a.v. enig ander ras.

Maar er is geen ras, zelfs geen bepaalde bevolkingsgroep binnen een bepaalde klimaatszone, die niet anders is dan de anderen.

Er zijn zó grote verschillen in innerlijke afstemming, dat het dwaas zou zijn daarmee geen rekening te houden. Maar de grootste dwaasheid zou zeker liggen in een je minder of meer waardgevoelen op grond van deze eigenschappen, wanneer je die eenmaal kunt konstateren.

Ten tweede: De mens, die zo gevormd op aarde leeft, vindt kontakten met de werelden van de geest. Maar niet iedere mens kan met alle geesten in contact treden en niet alle geestelijke krachten kunnen zich bij alle mensen even gemakkelijk, juist en krachtig manifesteren. Hierbij spelen harmonieën 'n rol.

U zult dergelijke harmonieën daarom in de eerste plaats steeds moeten zoeken binnen de groep, waartoe u zelf behoort. Met mensen uit deze groep krijgt u de voor u meest juiste harmonie en dus ook de voor u meest juiste uitingen en resultaten.

Ten derde: Wanneer wij verschillen hebben, zullen die niet alleen beperkt blijven tot geestelijke instelling en harmonie. Er zullen ook verschillen in lichaamsbouw, leefgewoonte enz. kenbaar zijn. Onthoudt: Verschillen in leefgewoonten of lichaamsbouw hebben niets te maken met de geestelijke waarden.

Wie echter de geestelijke waarden leert erkennen en vinden, zal wel ontdekken, dat leefgewoonten geen hinderpaal behoeven te vormen voor een geestelijke harmonie. Geestelijke kontakten en harmonie moet je dan ook dáár zoeken, waar zij in een mens aanwezig zijn, zonder daarbij te letten op uiterlijkheden.

Ten laatste: Elke mens heeft een ontwikkeling doorgemaakt. Deze ontwikkeling heeft niet alleen mede bepaald, waar op aarde de mens zich nu bevindt en in welke omstandigheden hij is geïncarneerd. Dit geldt voor elke mens, ongeacht sexe of andere kenbare kwaliteiten.

Hij zal hierdoor steeds eigen kontakten bezitten met de wereld van de geest. In die wereld van de geest echter zijn alle voorgaande, dus oude, kontakten steeds nog leefbaar en manifest, zelfs wanneer men die op aarde niet meer als harmonisch bereikbaar of beleefbaar ervaart.

Dit impliceert, dat zeer vele kontakten in de geest bestaan; kontakten, die vaak belangrijker zijn voor de samenhang van je werken en je ontwikkelingen op aarde - ook t.a.v. andere mensen - dan redelijk beseft kan worden.

Het is juist in de wereld van de geest, dat degenen, die in verschillende groepen geïncarneerd zijn, hun samenhang vinden, een eigen contact alsnog op kunnen nemen. Maar zij zullen daarom nog niet in staat zijn een dergelijk contact ook stoffelijk te realiseren op bevredigende en juiste wijze.

Het contact in de stof is dan echter ook niet van belang. Door eigen inhoud en uitstraling zullen zij, terugkerende uit de geestelijke werelden, op hun eigen wijze gestalte geven aan datgene, wat in de geest beseft werd.

Elke erkenning in de geest kan door allen plaats vinden, want elke erkenning in de geest is pluriform en vormt zo gelijktijdig een benadering van de goddelijke volledigheid, zover die voor een mens bereikbaar is.

De mens leeft op een wereld, die hij niet zelf geschapen heeft, ook al doet hij soms, of hij dit wel heeft gedaan en die wereld naar lieven zal kunnen veranderen.

De mens leeft onder omstandigheden, die door de wereld en de plaats, die hij inneemt op die wereld bepaald zullen worden. De mens behoort tot een bepaalde groep, tot een bepaald ras.

Een mens heeft een basisharmonie, die zowel voor zijn omgeving als voor hemzelve een zeer belangrijke rol speelt in

alle geestelijke kontakten.

Een mens is dus wel degelijk klimaatsbepaald in de stof. Een mens heeft echter binnen deze bepaaldheid ook de grootste mogelijkheid om, in overeenstemming met zijn karma en zijn ontwikkelingen tot nu toe, nieuwe bereikingen te vinden, nieuwe krachten waar te maken en zich voor te bereiden op nieuwe belevingen in de geest van grotere omvang en draagkracht dan voorheen.

Dat is het dan. Hebt U opmerkingen? U vindt het mooi? Toen ik mijzelf hoorde spreken dacht ik ook: dat kan er best mee door. Maar daar u geen vragen of commentaren hebt, zal ik hiermede mijn bijdrage beëindigen.

Na de pauze komt er dus een andere spreker. Ik zal echter een verbinding openhouden voor het geval, dat u alsnog vragen wilt stellen over mijn betoog.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

In dit tweede gedeelte van de avond mag ik uw vragen over het eerste onderwerp beantwoorden, dan wel een ander onderwerp naar uw keuze kort voor u belichten.

x U sprak in uw betoog over het vormen van kringen als die van de ODV. Bestaan die ook in Noorwegen?

- Het is mij bekend, dat er in dit land verschillende besloten kringen bestaan. Een daarvan zit bij Trondheim. In deze laatste komen wel sprekers van onze groep door, maar het betreft hier in geen enkel geval eigen kringen van de ODV.

De mogelijkheid bestaat natuurlijk wel, dat in een van de andere kringen soms enkele van onze sprekers doorkomen, maar daarvan weet ik niets, zodat ik hier geen definitief antwoord kan geven.

Alleen het volgende kan ik met zekerheid zeggen: Wanneer u werkelijk ingesteld bent op bepaalde krachten, dan zult u altijd op uw weg diegenen ontmoeten, die u kunnen helpen om kontakten te bereiken, hoe dan ook, zowel met de geest als met de mensheid, in overeenstemming met uw eigen harmonie.

Hoe groter en sterker uw innerlijke harmonie is, hoe gemakkelijker dit alles tot stand zal komen.

x Het weer als wisselende invloed is zó belangrijk, dat er zelfs een wetenschap is ontstaan, de biometeorologie. Sommige mensen reageren sterk op het weer en ook de geestelijke mogelijkheden zijn naar ik dacht hierdoor soms beïnvloed.

- Is een onweer dicht nabij en verwacht u van de geest dan wonderen, verwacht dan toch niet al te veel, want anders wordt het donderen.

En dat is werkelijk waar: wanneer de lucht-aarde lading, de statische electriciteit betrekkelijk hoog is, vooral wanneer het nogal warm is en de atmosfeer vochtig is, zijn er vaak storingen voor ons, wanneer wij kontakten op willen nemen, tenzij

er sprake is van een wel zeer goede harmonie.

Het is zelfs mogelijk, dat een hevig onweer een band eenvoudig verbreekt, of opeens een contact in mogelijkheden beperkt, zodat uitingen van de geest b.v., opeens enkele sferen in waarde moeten dalen.

Dit is een van de dingen, die voor ons belangrijk zijn en daarom stel ik dit maar allereerst. Maar er zijn meer gegevens te vinden:

Sommige mensen reageren sterk op regen. Zij voelen zich dan vaak mistroostig, anderen krijgen de zenuwen. In beide gevallen bestaat o.m. de mogelijkheid, dat zij, mogelijk meer mentaal bepaald, of emotioneel bepaald rheumatische verschijnselen gaan tonen, zonder dat hiertoe lichamelijk aanleiding is.

Helder weer maakt de meeste mensen blijmoedig. Helder zonlicht maakt de mensen blij, vooral bij hoge luchtdruk. Maar zoek je naar een reden voor die gevoelens, dan blijkt vooral van belang te zijn, dat in zonlicht de kleuren scherper uitkomen.

Mensen reageren b.v. op heldere en felle kleuren gemeenlijk veel positiever dan op nevelige of duistere kleuren. Je kunt nu zeggen, dat het de zon alleen is, die de verandering van stemming tot stand brengt, maar in feite zijn het de kleuren en in beperkte mate ook de geluiden, die verantwoordelijk zijn. Niet alleen de zon, maar ook de heersende luchtdruk speelt een rol.

Mensen voelen zich vaak opgelucht, wanneer er een zachte wind staat en sprake is van een wisselende bewolking. Waarom? Een lichte luchtverplaatsing geeft de mensen het gevoel, dat zij meer lucht hebben. Zij ademen dan dieper en vaak ook regelmatig, waardoor zij meer oddkracht opnemen. Zo stijgt hun eigen potentiaal aan energie en daarmee ook hun gevoel van welbehagen, daar het evenwichtig werkt en stijgt. De wisselende bewolking geeft de mogelijkheid een evenwichtige, gematigde stemming aan te houden door veranderende kleureffecten.

Toch kun je niet zeggen, dat dergelijke veranderingen voor een ieder gelijkelijk gelden, of dat een omslag van stemming bij elke weersverandering optreedt.

Elke mens reageert natuurlijk op veranderingen van weer, maar fysiek en psychisch blijkt dit eerst werkelijk te tellen, wanneer een bepaald weertype langere tijd aanhoudt.

Wanneer zachte wind en zon optreden, zal de mens zich mogelijk even wat opgewekter gevoelen, maar zijn vitaliteit en weerstand stijgen eerst werkelijk merkbaar, wanneer dit weer ongeveer 2 à 3 dagen aanhoudt.

Voor regen geldt hetzelfde: een hele dag regen kan desnoods nog verfrissend werken. Meer dagen regen maken mismoedig. Er is verzet tegen dit weer, mistroostigheid en daardoor weer een vergrote vatbaarheid voor vele kwalen.

Heeft dit niet te maken met een reminiscentie van de grauwe sferen na de overgang en eventueel zomerland?

Ik meen, dat je dit niet zo kunt stellen, altans terecht. Wanneer iemand geestelijk bewust is, heeft hij n.l. de neiging een hogere geestelijke sfeer in zichzelf op te roepen op het ogenblik, dat buiten hem de omstandigheden minder aange-naam worden. Hij kan dan in grote mate lichamelijk voor optredende veranderingen compenseren door b.v. wijziging van lichaams-temperatuur.

In zo iemand werkt dus een soort balans, die uit het onbewuste voortkomt, maar die het geheel van de lichamelijke reacties beïnvloedt, evenals de emoties en zo het lichamelijke welbehagen.

Trouwens, dat iemand op aarde zich, zelfs onbewust, de grauwe sferen herinnert, komt niet zo veel voor. Als je uit het duister bent gekomen, dus uit een werkelijk vervelende sfeer, dan is zelfs Nederland op zijn slechtst een klimatologische hemel.

En als je werkelijk uit een lichtende sfeer zou komen en je toch dom genoeg zou zijn om op basis van die herinneringen het nederlandse klimaat te beoordelen, dan vermoed je toch, dat zekere Joost hier ergens zetelt.

Kortom: ik meen niet, dat dit een grote rol zal spelen.

x Geestelijk bezien: is er geen mogelijkheid om als mens tijdens werk, beraadslagingen enz. voortdurend in hogere sferen te komen met je geestelijke antennes, zodat er iets gebeurt?

- Dat zou zo moeten zijn. Maar vergeet niet, dat hetgeen u het uitsteken van de geestelijke antenne noemt - ik noem het eerder een je wat meer bewustworden van hetgeen je werkelijk bent - kan een automatisme zijn, maar zelfs dan zal het nog steeds voort moeten komen uit het besef, dat je eerst omtrent jezelf bereikt hebt.

Naarmate een mens meer begrip krijgt voor zichzelf, voor hetgeen hij is en wat hij wezenlijk beleeft, zal hij ook meer begrijpen, wat de sferen betekenen, waarin hij is geweest en zo de krachten, die die sfeer omringen, tot deel maken van de kwaliteiten van zijn stoffelijk bestaan.

Dan doorbreekt hij dus de waan van beperktheid en zijn illusies van eigen onvermogen, geladen met zijn geestelijke kracht, is hij dan gemeenlijk vol mededogen, werkzaam in zijn kwaliteit als mens. Maar het is zo, dat hij de grens doorbreekt, die 's mensen zijn gesteld heeft in de schijn, die men nog altijd noemt "maatschappelijke werkelijkheid". Besef uzelf.

x De aarde is toch een levend wezen? Hebben de klimaatzônes met functies van dit levend wezen te maken?

- De aarde is bezielde, zij is een levend wezen. Als zodanig heeft zij een harmonie. Maar voor u is dit een uitstraling die overal rond u is. Zoals het aardmagnetischveld rond u is, zo is ook de persoonlijke uitstraling van de aarde steeds en overal op aarde rond u.

Alle variaties, die in de aura van de aarde plaatsvinden, beïnvloeden de mensen en alle leven. Maar de processen van de aarde zijn veel trager dan die van de mens. U rekent in perioden van rond 100 jaren - stoffelijk -, terwijl de aarde rekent in perioden van 100.000.000 jaren. Wat wel enig verschil uitmaakt.

Je kunt dan ook niet zeggen, dat de functies van de aarde tot uiting komen in b.v. de klimaatszônes, zo min als je kunt zeggen: die mensen wonen op de navel van de wereld enz. en daarmee concreet aangeven, welk orgaan van de aarde hun woonplaats is.

De aarde is trouwens geen organisme, zoals u dit pleegt te beschouwen. Zij heeft een zeer dichte, o.m. nikkel, cadmium en ferro bevattende, kern. Daarin is een voortdurend omzettings - proces gaande, dat vanuit uw waarden gezien sterk radioactief

is. Dit omzettingsproces is dan het levende stoffelijke hart van de aarde.

Daaromheens spelen zich de stoffelijke processen af in vloeibare lagen, schotsen enz. Bovenop ligt dan weer een soort huid, waarin een paar aders zitten - magma. Soms ontsteekt een van die adertjes. De aarde heeft even last van een soort acné, maar u noemt het dan een vulkanische uitbarsting. U leeft dan in de toplaag en op het vel van de aarde.

Om een vergelijk te maken: elke mens, ook al wast hij zich meermalen per dag, heeft bepaalde kleine huidparasieten. Wat overigens normaal is. Dezen leven in feite tussen de schilfetjes van uw huid in - die zijn er altijd wel.

Deze kleine organismen zijn vergelijkbaar, met hetgeen de mens voor de aarde is. Zij worden bij in beïnvloed door uw lichaamstemperatuur, vochtafscheiding, doorbloeding van de huid e.d., maar u bemerkt niet eens, dat deze zeer kleine parasieten bestaan. Een dergelijke parasiet, aangenomen dat die denken en spreken kan, zal nooit beweren, dat hij op een bepaald orgaan zit, maar zal hoogstens stellen: ik leef op de mens.

Dus het klimaat heeft niets te maken met bepaalde organen?

Neen. Het klimaat is gewoon een uiterlijke omstandigheid. Het heeft weinig of niets te maken met bepaalde organen.

Maar u zult kunnen konstateren, dat op uw eigen lichaam bepaalde zônes verschillende temperatuur vertonen. U stelt b.v. dat uw normaaltemperatuur 36.6 is. Maar op bepaalde punten van uw lichaam zal dat 37. zijn, terwijl andere delen van het lichaam mogelijk maar een temperatuur tonen van 35.4

Dit zou je dan kunnen vergelijken met klimaatzônes, maar met organen heeft het niets te maken. Het hangt samen met de lichamelijke van de mens plus de omstandigheden buiten het lichaam, die men aantreft. Zo kan men voor de aarde zeggen: klimaatzônes komen voort uit de eigen kwaliteiten van die aarde, plus de omstandigheden, waarin zij zich bevindt en invloeden van buiten haar eigen wezen ondergaat.

De buitenwereld is dan de kosmos, het heelal, terwijl natuurlijk de meer direkte relatie met de zon en de maan een rol spelen.

Het heeft dus wel iets er mee te maken, maar je kunt nooit zeggen, dat een klimaatzône betekent, dat wij op deze plaatsen met een bepaald orgaan, of een bewuste functie van de aarde te maken hebben.

Wel is er een enkele werking, die mensen ondergaan en die zelfs het weer kan beïnvloeden, maar stamt uit een bewuste actie van de aarde. Soms kommuniqueert de aarde met andere planeten of zelfs sterren. Dit geschiedt door een soort straal, die de ruimte ingaat. Die straal is betrekkelijk smal en zal gemiddeld niet meer dan 3 km² aan het aardoppervlak gemeten omvatten.

De bron is een wijziging in kernfuncties en interactie van kernbestanddelen in de aarde, maar dan wel heel erg diep onder bij de aardkern.

Wat u dan voelt, zijn in feite deze trillingen, die worden uitgestraald. De straal echter is steeds op de bestemming gericht en doorloopt dus banen over het aardoppervlak.

Een dergelijk gesprek kan nogal lang duren. Wat u in

woorden als mens binnen ten hoogste enkele minuten kunt zeggen, neemt in planetentaal, tenzij er veel haast bij is en dat gebeurt maar zelden, 6 maanden tot een jaar.

Zijn de stralingen, die zo worden uitgezonden, van een aard, waarop leven reageert, dan zullen mensen, maar ook dieren en planten de inwerking daarvan ondervinden, wat voert tot gedragsafwijkingen, opgewondenheid. De gevolgen doen dan denken aan een invloed, die zich langzaam, meestal van oost naar west, rond de aarde beweegt.

x Spelen de gevoelens van een volk een rol ?

- Wanneer de mens denkt, schept hij een eigen sfeer, die reageert met al, wat leeft en meer, met alle kracht, die bezielt - leeft in de lementen van deze wereld. De mens roept onbeseft zo aan of drijft van zich, wat die krachten zijn, zodat omstandigheden vaak beantwoorden aan dat, wat mensen diep in zich geworden zijn door wat zij voelen, wat zij denken.

Zo schenkt de aarde vaak, zij het vaag, een echo van dat, wat in mensenharten leeft.

Menselijk denken schept harmonie. De elementen bevatten bezielende krachten, een soort energiecentra. Dezen leven b.v. in de atmosfeer - noem hen luchtgeesten.

Dergelijke wezens bezitten een wil, reactievermogen. Wanneer uw uitstraling attractief voor hen is, komen zij naar u toe en er ontstaat in uw omgeving een hogedrukgebied. Wat meestal mooi weer betekent. Stoot uw uitstraling hen af, dan krijgt u meestal te maken met een diep, een trog en zal het weer minder aangenaam voor u zijn. Wekt uw uitstraling hun agressie op, dan komen zij snel en heftig op u af: storm, hoogwater buiten de normen enz.

Daarbij is de menselijke uitstraling niet iets, wat alleen door bewuste gedachten tot stand komt. Sommige mensen tonen b.v. een ijzeren zelfoverschatting. Zijn er veel mensen, is dit gevoel van zelfrechtvaardiging zeer sterk, dan blijkt, dat het weer zich vaak tegen dergelijke mensen keert.

De reden is simpel: dergelijke mensen wijzen, bewust of niet, alles af, wat anders, hoger, meer sereen is dan zijzelf zijn, veroordelen dit enz. Dit wekt dan agressie. Het resultaat is, dat de natuur rond hen in oproer komt en gevaar, overlast of schade berokkent. Hierbij spelen structuren natuurlijk een rol: zwakke punten krijgen de zichtbare schade te verduren. Maar ook minder opvallend richt het weer zich tegen dergelijke groepen, vooral wanneer zij betrekkelijk omvangrijk zijn. Die mensen krijgen dan regen, wanneer zij bidden om mooie weer en mooi weer, wanneer zij snakken naar regen enz.

Wat niet betekent, dat dit altijd en overal het geval zal zijn, waar het te droog, te nat is, springvloed en stormtij samenvallen enz. Het wil wel zeggen, dat het veelvuldiger en voor mensen onaanvaardbaarder voor zal komen op plaatsen, waar mensen agressie hebben gewekt van deze energiekernen, die men wel luchtgeesten, watergeesten e.d. noemt:

Wat hopelijk duidelijk genoeg en voldoende is, want ik moet mijn betoog gaan besluiten.

Mijn dank voor uw aandacht. Ik wens u allen verder een Goeden avond.

d.d. 8 februari 1976